

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

Communicare sub vtraque specie, an sit peccatum. tit. 96.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

illis pœnam per eum sacramenti. Ideò Apostolus inquit, ut quis proberet scipsum, &cæt.

Scire igitur quoquè oportet, quod sub vna specie totum accipitur sacramentum, quia caro viua à sanguine non potest diuidi. Ideò Christus dixit, Hoc est corpus meum, scilicet viuum, non cadaver sine sanguine. Qui ergo diuidunt sanguinem à carne, aut diuidunt ab utraque, grauiissime peccant. Ex calice non consecrato solum ad os eluendum, bibitur vinum, non sanguis, sed sacerdos ex calice consecrato bibit sanguinem, &cæt. Voluit ergo Christus in Ecclesia sic esse corpus & sanguinem suum, ad confortandam fidem, vel quod redempti sumus, aut ut credamus, quod etiam lapsos nos iterum vult recipere & incorporari &cæt. eiique reuerà incorporemur ac jungamur.

COMMVNICARE SVB

utraque specie, an sit peccatum.

TITVLVS XCVI.

PRIMÒ notandum est, quod omnia sacra menta habent in se res duas: Primò, significationem sacramenti: Secundò, efficaciam, & virtutem gratiæ & doni Dei, quam per illa sacramenta donat, ut aqua baptismi denotat absolutionē à peccatis, sicut aqua lauat fordes: sed solum est signum, non autem operatur remissionem. Deus est qui operatur omnia in omnibus, 1. Cor. 12. Sic Deus per alia elemēta & media sacramentorum operatur gratiam, non ipsæ species, per se, aut materia elementi.

Secundò, hoc sacramentum Eucharistiae, causa significationis, nō debet cōsecreari sub vna specie, sed sub utraque, quia consecratio panis demonstrat corpus Christi oblatum pro peccatis nostris. Matth. 26. Et cōsecreatio yini declarat, quod sanguis est effusus,

Rr 4 &

& hæc duo fuerunt diuisa in morte Christi, vbi sanguis fuit separatus à corpore. Et ad hoc significandum consecratur & sumitur utraque species à sacerdote, sed ratione efficacij seu virtutis gratiæ, non sunt necessariæ duæ species. Nam sub una specie æqualis est operatio gratiarum, sicut sub utraque: nec plus vel minus accipitur sub utraque, quām sub una est, propter effectū & operationem gratiæ. Nam solum externæ species panis & vini, in quas transfluit, stantia tur corpus & sanguis Christi, nihil faciunt alrem, nullam conferunt gratiam, sed Deus operatur per illas gratiam: Ideo non est ligata ad species.

Tertiò, inquit D. Cochlaeus in libello contra Corradum Cordatum: Primo, accipere utrunque speciem, per se non pugnat cum religione Christiana, que est hereticum: alioquin omnes sacerdotes percurrent, &c. sed hoc non est Christianum, sed schismatis, cù & damnable, hoc sacramento, quod institutum est propter unitatem & charitatem, (Multi enim unius corpus sumus, 1. Corinthi. 10.) ut ad discordiam & lacerationem spiritualis corporis Christi. 1. Corint. 12. Ephes. 1. Vos estis corpus Christi, &c. Ideo siue consumatur sub una aut duabus, quām diu quis cum catholicâ Ecclesia discrepat, & non obedit, est in excommunicatione, & non potest nisi ad iudicium & damnationem ut hoc sacramento: sic etiam baptismus & omnia alia sacramenta.

Cum ergo sub una specie totū sacramentum sumitur, id est, corpus & sanguis Christi realiter, & fide quoque creditur, corpus & sanguinem Christi traditum pro peccatis nulla causa est excusans inobedientiam illam & schisma pessimum. Respondeant schismati, utrum corpus vivum an mortuum sumat; si vivum non erit sine sanguine & diuinitate: si mortuum, tunc est corpus carens anima & corpus exangue, quod in rerum natura non est. Et quid tunc comedunt,

nisi nudum panem, & nudum bibunt vinum, sicut Zwingiani somniant &c. Cùm ergò non sit ibi remissio peccatorum, sed sola memoria passionis &c. Luc. 22, idè manendum est in obedientia Ecclesiæ. *Lucus in libello de formula missandi: si Papistæ virisque speciem sumerent, nos vnam accipere velim⁹ &c.* Eccè schisma & dissensio in uno corpore mystico Christi.

Ioannes de Gerson tractatu de communione laicorum sub utraque specie: Communio vtriusque speciei iam post ordinationem & prohibitionem concilij, est temeraria, seditiosa, scandalosa, & ritus Ecclesiæ turbans, & subinde æternæ maledictionis inductiua, quia melior est obedientia quam victima, i. Reg. 15.

*MORIENS SINE SACRA
mento Eucharistie an sit damnatus.*

TITVLVS LXXXVII.

RIMÒ notandum est, quòd venerabile sacramentum est signum fidei in Christum, vt ei quicunque illo vtitur, signum sit verissimum & confessio Christi, scilicet quòd corpus suum tradidit in mortem, & sanguinem suum fuderit, hoc illū credere, Matt. 26. Et nisi hæc fides præcedat sumptio nem sacramenti, parùm proderit sacramentum: ob id Christus iussit accipere in memoriam passionis suæ, Luc. 22, vt sic hæc fides semper renouetur & conservetur, quia credo Christū pro peccatis meis passu, & resurrexisse propter meam iustitiam, Rom. 4. Secundò, ex illo sequitur, quòd maior est communicatio fidei, quam corporalis communicatio: sine illanemo potest saluus fieri, id est, sine fide Christi, nemp̄e quod mortuus sit pro peccatis, sicut & Christus Ioann. 6. dicit: Nisi manducae-

Rr 5 ritis